

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 43. Tumultus Genevæ suscitatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

mi momenti negotiis Carolo Cæsari ^{Sæc. XVI.}
 præclara exhibebat obsequia. Huic e- ^{A.C. 1555.}
 tiam adjungebatur Piscarius Marchio,
 qui secundus ab imperio copiis præesset,
 ac Mariniano Marchioni succederet.

§. XLIII.

Tumultus Genevæ suscitatus.

Hoc item anno Geneva novo agitaba-
 tur tumultu, quem quidam Sena-
 tores suscitarunt; hi enim Calvinum
 summo odio habentes, ac ingentem,
 quam sibi is in urbe comparaverat, exi-
 stimationem invidentes eundem sua au-
 ctoritate exuere, sibi que vindicare ni-
 tebantur. Inter cetera præcipue que-
 rebantur, quod Viri ob novam sectam,
 ut se suppliciorum periculo eriperent, e
 Galliis Genevam fugientes nimia faci-
 litate reciperentur, atque omnibus ce-
 terorum civium privilegiis frui permit-
 terentur: inde vero fieri ajebant, ut u-
 nius partis numero nimium aucto alte-
 rius robur, atque auctoritas labefacta-
 retur: Igitur Genevenses ira commoti
 malo tantopere invalescenti, ac gravio-
 res calamitates præfagienti obicem po-
 nere decernunt, atque ut hosce feliciter
 de urbe ejicerent, hoc utuntur astu.
 Noctu in diversis per urbem locis concur-
 sio fiebat, ac veluti signo dato, Gallos
 in armis esse positos, urbemque prodi-
 tam

Thuan. l. 16.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555. tam passim clamitatum: cum vero ad-
venæ se domi continerent, ac ne ipsi
quoque cives, quos conjurati hac ratio-
ne ad arma convolatueros speraverant,
ædibus suis exirent, mox conjuratorum
fraus detecta suo successu frustrata est.
Horum nonnulli, qui classicum cane-
bant, comprehendebantur, alii vero fu-
ga salutem consulebant. Lucarnenses
quoque, quorum ditio olim Mediolanen-
sis Ducatus pars erat, ab anno autem
millesimo quingentesimo duodecimo
Helvetiis cedebatur, eodem tempore si-
bi puriorem, ut agebant, Religionis do-
ctrinam, ac minime corruptum Verbi
dominici usum permitti postulabant;
cum vero pleraque pars eorum, in quo-
rum ditio hi populi erant, Catholi-
cam Religionem tuerentur, hinc opi-
nantium sententiæ in diversa abibant,
timendumque erat, ne ad aperti belli
necessitatem res deduceretur, nisi de-
cerneretur, ut Lucarnenses in Majorum
suorum fide constantes permanerent:
hi vero, qui id facere, huicque decreto
se subicere renuerent, alio emigrare
possent. Itaque horum non pauci ad
Tigurinos sese contulerunt, a quibus
liberaliter excepti fuere.

Insuper hoc ipso anno recrudescen-
bant eadem accusationes, quibus jam
olim Calvinus a Bolseco exagitabatur,
eoquod

eo quod Dominum Deum peccati Authorem esse traderet: unde rursus suam ^{Sæcul. XV: C. 1555.} causam coram Bernensi Senatu agere cogebatur, qui tamen hac in re sententiam ferre tergiversabatur.

§. XLIV.

Calvinus Villagagnonii expeditioni consentiens.

Accidit etiam ferme sub idem tempus, ^{Thuan. l. 16. n. 9.} quod Calvinus hæresiarcha semper ampliandæ suæ sectæ percupidus temeritati applauderet Nicolai Durandi Villagagnonii Melitensis Equitis, qui Calvinii errores in Americam extendere moliebatur. Erat is in Briana Provincia ex pervetusto genere natus, ac corporis habitudine inter ævi sui juvenes facile princeps, nec vulgaribus literis eruditus, atque animi fortitudine celeberrimis suæ ætatis Belliducibus haud impar. Præclara etiam bellicæ virtutis suæ specimina ediderat in Algeriana obsidione, ubi Cæsaris stipendia merens vulneratus fuit. Nec minori etiam laude secundum ab Architalasso locum tenens in maritimis expeditionibus ad oram maritimam sub Gallorum vexillis dimicabat: hic ergo gloriæ cupiditate inflatus, aut forte corradendis divitiis intentus Colignii Architalassi opera a Rege impetraverat, ut sibi classem adornare,